

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 04 0 U 013939 24 Uvp 2

Sarajevo, 13.03.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Džerahović Emire i Bajrović Aide, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica u stečaju, ul. Bulevar kralja Tvrtka I broj 34, Zenica, kojeg zastupa stečajni upravnik Samir Sunulahpašić, a ovaj zastupan po punomoćnici Đukić-Bajramović Fatimi, advokatu iz Zenice, protiv akta broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari oglašavanja rješenja ništavim, odlučujući o zahtjevu Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 013939 24 U 3 od 25.10.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.03.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 013939 24 U 3 od 25.10.2024. godine stavom I izreke uvažena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine (kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023. godine, kojim je oglašeno ništavim rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, jer je doneseno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku), pa se osporeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove Grada Zenica, broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023. godine, poništavaju. Stavom II izreke odbijen je zahtjev zainteresirane osobe Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.080,00 KM.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke Gradsko pravobranilaštvo Grada Zenica pobija presudu prvostepenog suda, zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, iz razloga koji su u zahtjevu navedeni i detaljno obrazloženi. Ističe da je pobijana presuda zasnovana na povredama odredbi Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima, Zakona o društvenom kapitalu, Zakona o privatizaciji F BiH, Uredbe o reviziji prethodno izvršene vlasničke transformacije, te da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude cijenio sadržinu provedenih dokaza i zakonitost predmetnih rješenja suprotno

navedenim procesnim zakonima i federalnim materijalnim propisima, zbog čega je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, te da konkretna upravna stvar nije riješena na podlozi činjenica i dokaza koje su utvrđene u upravnom postupku, što je u suprotnosti s odredbama člana 33. i 39. Zakona o upravnim sporovima. Također, ističe da je predmetnim rješenjima tuženog i prvostepenog organa, u zakonito provedenom postupku po službenoj dužnosti oglašeno ništavim sporno rješenje Uprave za imovinsko pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, u skladu s odredbama člana 264. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku, cijeneći da je isto doneseno nezakonitim postupanjem navedene Uprave, kao pravnog prednika prvostepenog organa, u stvari o kojoj se prema važećim propisima uopće ne može rješavati u upravnom postupku, zbog nenadležnosti tog organa da rješava o upisu prava raspolaganja na predmetnim nekretninama u korist pravnog prednika tužitelja, bez odluke tadašnjeg Općinskog vijeća Općine Zenica, koje je jedino bilo nadležno da raspolaže predmetnim nekretninama, kao javnim dobrom u društvenoj svojini. Pri tome ukazuje da iz sadržine predmetnog zahtjeva pravnog prednika tužitelja kojim traži da mu se omogući upis prava na predmetnom poslovnom objektu („Autobusna stanica“ Zenica), sa pripadajućim zemljištem u javnim knjigama, a po kojem je doneseno sporno rješenje od 27.03.2000. godine, proizilazi da je isti podnesen u svrhu pribavljanja kredita i upisa založnog prava na istim, a ne u svrhu pripreme za privatizaciju (kako je to utvrdio prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude), te da je tadašnja Uprava za imovinsko pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, prilikom donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine, s obzirom na sadržinu predmetnog zahtjeva nezakonito uzurpirala nadležnost drugog organa (Općinskog vijeća Općine Zenica), zloupotrebom odredaba Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije i Uputstva o sprovođenju uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, s ciljem da pravnom predniku tužitelja omogući nezakonito sticanje prava raspolaganja na predmetnoj nekretnini, pri čemu u provođenju usmene rasprave u postupku donošenja spornog rješenja voditelj postupka nije pozvao tada nadležno Kantonalno pravobranilaštvo da se izjasni o navedenom prijedlogu za upis prava pravnog prednika tužitelja na predmetnoj nekretnini, već mu je samo dostavio „ništavno“ rješenje. Imajući u vidu navedeno, te da je osporenim rješenjem tuženog od 07.04.2023. godine odbijena žalba tužitelja i u cijelosti potvrđena zakonitost i pravilnost prvostepenog rješenja od 19.01.2023. godine, uz prihvatanje svih činjeničnih i pravnih razloga za njegovo donošenje, zainteresirana osoba predlaže ovom Sudu da zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijanu presudu prvostepenog suda, kao kontradiktornu i nerazumljivu ukine i predmet vrati prvostepenog sudu na ponovno odlučivanje ili pak da istu preinači na način da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Tužitelj u svom odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane sudske odluke u cijelosti osporava navode zahtjeva, te ukazuje da Gradsko pravobranilaštvo Grada Zenica pobija presudu prvostepenog suda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, što je u suprotnosti sa odredbom člana 41. Zakona o upravnim sporovima. Ističe da je pobijana presuda pravilna i zakonita, te da je prvostepeni sud u obrazloženju iste dao valjane činjenične i pravne razloge zbog kojih je predmetnu tužbu uvažio kao osnovanu i poništio predmetna rješenja tuženog i prvostepenog organa. Predlaže da se zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane sudske odluke odbije kao neosnovan.

Tuženi u svom odgovoru na zahtjev predlaže da se osporeno rješenje tuženog održi na snazi, iz razloga iznesenih u obrazloženju osporenog i prvostepenog rješenja.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je predmet konkretnog upravnog postupka oglašavanje ništavim rješenja Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, koje je doneseno po zahtjevu pravnog prednika tužitelja „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica od 24.11.1999. godine, sa dopunom od 04.01.2000. godine, primjenom odredbi člana 4. i 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH“ broj 45/99) i člana 200. stav 1. Zakona o upravnom postupku. Tim rješenjem je u tački 1. dispozitiva utvrđeno da je poslovni objekat „Autobusna stanica“ sagrađen na k.č.1112/2 k.o. ...(zemljišno-knjižno stanje) koje odgovara k.č.557/2 k.o. ...(katastarsko stanje) površine 2.285 m², na kome pravo raspolaganja ima preduzeće „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, izgrađeno prema svim tehničkim standardima, te da se može koristiti; da je u tački 2. dispozitiva tog rješenja određeno da će Zemljišno-knjižni ured Općinskog suda u Zenici nakon pravosnažnosti ovog rješenja, parcelu označenu kao k.č.1112/2 „Autobuska stanica“ površine 2.285 m² otpisati iz z.k. uložka br. 4623 K.O. ... i upisati u novi z.k. uložak, te upisati pravo raspolaganja u korist preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, sa dijelom 1/1, dok je u tački 3. dispozitiva određeno da će Katastar nekretnina nakon pravosnažnosti ovog rješenja, parcelu označenu kao k.č.557/2 „Autobuska stanica“ k.o. ... ispisati iz p.l. 301 i upisati u novi p.l. u korist „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica sa dijelom 1/1. Isto rješenje je sa poukom o pravu na žalbu dostavljeno: strankama u postupku, kao i Kantonalnom pravobranilaštvu u Zenici, Zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda u Zenici, Katastru, te na oglasnu ploču Općine Zenica, a nakon proteka roka za žalbu isto je postalo pravosnažno sa danom 12.04.2000. godine i kao takvo snabdjeveno klauzulom pravosnažnosti, nakon čega je Općinski sud u Zenici donio rješenje broj: DN-I-4/2000 od 08.05.2000. godine o upisu prava raspolaganja na predmetnoj nekretnini u korist „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica sa dijelom 1/2, a Katastar nekretnina parcelu označenu kao k.č.557/2 „Autobuska stanica“ k.o. ... ispisao iz p.l. 301 i upisao u novi p.l. u korist posjednika „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, sa dijelom 1/2, obzirom da navedeno rješenje od 27.03.2000. godine, niko nije osporavao niti redovnim, a niti vanrednim pravnim lijekovima.

Nadalje proizilazi da je predmetni postupak za oglašavanja ništavim navedenog pravosnažnog rješenja bivše Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica od 27.03.2000. godine, pokrenut nakon sjednice Kolegija Gradonačelnika Grada Zenica od 03.09.2022. godine, zbog sumnje da je navedeni upravni organ prilikom donošenja tog rješenja pravnom predniku tužitelja nezakonito omogućio sticanje prava raspolaganja na predmetnim nekretninama, te da je predmetno prvostepeno rješenje od 19.01.2023. godine doneseno u izvršenju presude Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 013939 22 U od 20.10.2022. godine, nakon provedenog ponovnog posebnog ispitnog postupka i održane javne rasprave (koja je održana dana 12.12.2022. godine u prisustvu

punomoćnice tužitelja i zamjenice Gradskog pravobranioca i odsustvu uredno obaviještenog tuženog), te da je istim oglašeno ništavim navedeno rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica od 27.03.2000. godine, s pozivom na odredbe člana 264. stav 1. tačka 1. i člana 200. Zakona o upravnom postupku, jer je prvostepeni organ na temelju priloženih dokaza u spisu utvrdio da bivša Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, uopće nije bila nadležna da odlučuje po zahtjevu tužitelja za upis prava raspolaganja na predmetnim nekretninama u upravnom postupku primjenom odredbi Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, već tadašnje Općinsko vijeće Općine Zenica, koje je jedino bilo nadležno da raspolaže predmetnim nekretninama, kao javnim dobrom u društvenoj svojini; da je protiv tog rješenja tužitelj izjavio žalbu, koja je osporenim rješenjem tuženog od 07.04.2023. godine odbijena kao neosnovana, cijeneći prvostepeno rješenje pravilnim i zakonitim, a navode žalbe neosnovanim, prihvatajući kao valjane sve razloge navedene u obrazloženju prvostepenog rješenja. Pri tome je u obrazloženju osporenog rješenja tuženi utvrdio nespornim da je pravni prednik tužitelja bio u dugogodišnjem nesmetanom posjedu predmetnih nekretnina, te da je na pripadajućem zemljištu 1974. godine izgradio navedeni poslovni objekat „Autobuske stanice“ Zenica, sa peronima i pratećim objektima, te da je isti koristio uz upotrebnu dozvolu, ali da se i pored toga spornim rješenjem od 27.03.2000. godine nije moglo priznati predmetno pravo raspolaganja na predmetnim nekretninama u korist pravnog prednika tužitelja u upravnom postupku bez odluke tadašnjeg Općinskog vijeća Općine Zenica, primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, cijeneći da je tadašnja Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina bila nadležna da po ubrzanoj proceduri rješava status nekretnina, isključivo onih koji se privatiziraju, odnosno onih koje se pripremaju za proces privatizacije, pod uvjetima propisanim odredbama navedene Uredbe i dr. tada važećih materijalnih propisa, kao temporalnih materijalnih propisa, a koje pravni prednik tužitelja, nije ispunjavao, jer nije bio u pripremi za privatizaciju.

U upravnom sporu pokrenutom tužbom tužitelja protiv osporenog rješenja od 07.04.2023. godine, prvostepeni sud je donio presudu broj: 04 0 U 013939 22 U 2 od 30.11.2023. godine, kojom je u stavu I izreke tužba uvažena, rješenje tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, kao i rješenje prvostepenog organa Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove Grada Zenica broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023. godine, poništena, dok je u stavu II izreke odlučeno da ova presuda u svemu zamjenjuje poništeno rješenje tuženog broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, kao i poništeno rješenje prvostepenog organa broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023. godine. Protiv te presude Gradsko pravobranilaštvo Grada Zenica je podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji je presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 04 0 U 013939 24 Uvp od 24.06.2024. godine uvažen, presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 013939 23 U 2 od 01.12.2023. godine, ukinuta i predmet vraćen istom sudu na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku (koji je vođen u izvršenju navedene presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine od 24.06.2024. godine), prvostepeni sud je na zahtjev zainteresirane osobe dana 22.10.2024. godine održao javnu raspravu, u prisustvu punomoćnice

tužitelja i zamjenice Gradskog pravobranioca Grada Zenica, a u odsustvu uredno obaviještenog tuženog, na kojoj je punomoćnica tužitelja u cijelosti ostala kod navoda tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva da se predmetna rješenja tuženog i prvostepenog organa kao nezakonita ponište i održi na snazi sporno rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, ukazujući da u konkretnoj upravnoj stvari nisu ispunjeni uvjeti za oglašavanje spornog rješenja ništavim, te da je isto doneseno u zakonitoj proceduri od strane nadležnog organa po zahtjevu pravnog prednika tužitelja od 25.11.1999. godine za upis prava na predmetnim nekretninama u skladu s odredbama člana 4. i 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, odnosno u okviru ovlaštenja koja je navedena Uprava imala prema odredbama navedene Uredbe i Uputstva o sprovođenju Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, pozivajući se na relevantnu dokumentaciju koju je pravni prednik tužitelja dostavio navedenoj Upravi uz predmetni zahtjev, u skladu s odredbama člana 7. navedene Uredbe, kao i dokumentaciju Agencije za privatizaciju Zeničko – dobojskog kantona, kojom dokazuje da je pravni prednik tužitelja u vrijeme donošenja spornog rješenja bio u pripremi za privatizaciju u smislu odredaba navedene Uredbe i Uputstva, kao i Zakona o privatizaciji preduzeća. Također, punomoćnica tužitelja je ostala kod svih dokaza predloženih u upravnom postupku i u upravnom sporu, pozivajući se i na Ugovor o prenosu prava na nekretninama umjesto izmirenja duga, zaključen dana 28.06.2018. godine pod brojem: OPU-IP-2018-176 (kod notara Velide Sarajlić iz Zenice), između JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, kao prenosioca prava raspolaganja na predmetnoj nekretnini i Grada Zenica, kao sticaoca tog prava, radi izmirenja duga prenosioca prema sticaocu (u iznosu od 1.750.833,00 KM). Zamjenica Gradskog pravobranioca Grada Zenica je u cijelosti ostala kod odgovora na tužbu i navoda iznesenih u upravnom postupku kojima u cijelosti podržava razloge iz prvostepenog i osporenog rješenja za oglašavanje spornog rješenja ništavim, te u konačnom predložila da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova postupka.

Pobijanom presudom broj: 04 0 U 013939 24 U 3 od 25.10.2024. godine, tužba tužitelja je uvažena, te osporeno rješenje tuženog od 07.04.2023. godine, kao i prvostepeno rješenje od 19.01.2023. godine, kao nezakonita poništena, primjenom odredbi člana 28. stav 2. i 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, u vezi s odredbama člana 2., 5., 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, te odredbama Uputstva o sprovođenju Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige i člana 2. i 4. Zakona o privatizaciji preduzeća. Pri tome je prvostepeni sud, ocjenom provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, suprotno stavu tuženog i prvostepenog organa, u obrazloženju pobijane presude cijenio osnovanim navode tužbe tužitelja da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz člana 264. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku za oglašavanje spornog rješenja od 27.03.2000. godine, ništavim, te da je bivša Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, bila nadležna za postupanje po predmetnom zahtjevu pravnog prednika tužitelja i donošenje spornog rješenja od 27.03.2000. godine, shodno odredbama Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije i Uputstva o sprovođenju uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, cijeneći da je predmetnim zahtjevom za upis nekretnina u javne knjige pravni prednik tužitelja tražio od bivše Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica da donese rješenje o upisu prava na predmetnim nekretninama „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, primjenom odredbi navedene Uredbe

i člana 2. i 4. Uputstva za sprovođenje Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, te da je dopisom broj: 13-1/2000 od 04.01.2000. godine (naslovljenim kao upis nekretnine k.č.br.s.p.1112/2 K.O Zenica, veza naš akt broj: 3688-1/99 od 24.11.1999. godine), a u skladu sa članom 7. iste Uredbe, dostavio navedenoj Upravi relevantnu dokumentaciju uz navedeni zahtjev, kojom dokazuje da je predmetno zemljište na kojem je izgrađena „Autobuska stanica“ u Zenici kupio od Općine Zenica na temelju valjanog pravnog posla i da je titular prava korištenja predmetnih nekretnina, koje drži u savjesnom posjedu od 1974. godine (Izvod iz sudskog Registra, Ugovor o kupoprodaji zemljišta od Općine Zenica od 18.03.1974. godine, Presudu Vrhovnog suda BiH broj: PŽ 824/91 od 22.04.1993. godine, Fotokopiju popisne liste kao dokaz da se Autobusna stanica i peroni vode kao osnovna sredstva Preduzeća, Kopija katastarskog plana, ZKI i ZKU 2083, ZKI i ZKU 4623, Izvod iz posjedovnog lista broj: 301/99, spisak određenih parcela od 28.11.1999. godine). Također, prvostepeni sud je, suprotno stavu tuženog i prvostepenog organa, na temelju priložene dokumentacije tužitelja i Agencije za privatizaciju Zeničko – dobojskog kantona, pobijanom presudom utvrdio kao odlučnu činjenicu da je pravni prednik tužitelja u vrijeme donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine, bio u pripremi za privatizaciju, u smislu odredbi Zakona o privatizaciji, te odredbi navedene Uredbe i Uputstva, cijeneći da je pravni prednik tužitelja dopisom od 29.02.2000. godine, nadležnoj Agenciji za privatizaciju Zeničko - dobojskog kantona dostavio Program za privatizaciju preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica od februara 2000. godine i Početni bilans stanja tog preduzeća, po kojem je Upravni odbor navedene Agencije na 16. sjednici održanoj dana 06.04.2000.godine donio Rješenje o odobravanju navedenog Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica broj: 20-01-151/00, koje je dana 25.04.2000. godine postalo konačno i izvršno. Pri tome je, prvostepeni sud cijenio da je u dostavljenom Programu privatizacije „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica od februara mjeseca 2000. godine, u tački IV „Vlasništvo nad nekretninama“ red. broj 17. unesena nekretnina poslovni objekat „Autobusna stanica“, te da je Početni bilans preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. sa p.o. sačinjen na dan 31.12.1999. godine sa ukupnom vrijednošću kapitala u iznosu od 6.246.435,00 KM, od čega je državni kapital 83,7196 % ili KM 5.229.490, a dionički kapital 16,2804 % ili KM 1.016,945, te da je u obrazloženju navedenog rješenja Agencije 06.04.2000.godine konstatovano da je uvidom u Program privatizacije preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ Zenica d.d. sa p.o (dostavljenog dana 29.02.2000. godine), utvrđeno da je Preduzeće dostavilo kompletnu dokumentacionu osnovu iz člana 18. Uredbe, te da je sadržaj Programa usklađen sa odredbama člana 8. do 17. Uredbe, da navedeni Program omogućava postizanje najpovoljnijih efekata privatizacije, kao i da je navedeno Preduzeće dostavilo kompletnu dokumentaciju vezanu za Početni bilans stanja, cijeneći da je preduzeće „Zenicatrans-prevoz putnika“ Zenica d.d. sa p.o. pripremio Program privatizacije i Početni bilans stanja u skladu sa Zakonom o privatizaciji preduzeća („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/97 i 8/99) i Uredbom o metodologiji za pripremu programa i izradu početnog bilansa preduzeća za privatizaciju („Službene novine Federacije BiH“, br. 10/98 i 26/98). Kod takvog činjeničnog stanja prvostepeni sud je primjenom odredbi 28. stav 2. i člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci pobijane presude u sporu pune jurisdikcije, cijeneći da je osporenim upravnim aktima povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na

rješenje ove upravne stvari, pa je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje zainteresirane osobe Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica neosnovan.

Naime, odredbom članu 18. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98, 48/99 i 61/22) propisano je da se stvarna nadležnost u upravnom postupku određuje po propisima kojima se uređuje određena upravna oblast, dok je odredbom člana 264. tačka 1. ovog Zakona propisano da se ništavim proglašava rješenje koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari u kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku. Odredbom člana 265. stav 1. istog Zakona propisano da se rješenje može u svako doba proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke ili tužitelja ili ombudsmena, dok je stavom 3. istog člana Zakona propisano da rješenje proglašava ništavim organ koji ga je donio ili drugostepeni organ (a ako drugostepenog organa nema-odgovarajući organ iz stava 1. člana 261. ovog Zakona).

Odredbom člana 4. Zakona o privatizaciji („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/97, 8/99), propisano je da u pripremi za privatizaciju, preduzeća pripremaju program privatizacije i početni bilans za privatizaciju, koju podnose na odobrenje nadležnoj agenciji za privatizaciju, dok je odredbom člana 9. stav 1. Zakona propisano da je nadležna agencija za privatizaciju dužna donijeti rješenje o podnesenom programu privatizacije i početnom bilansu preduzeća za privatizaciju u roku od tri mjeseca po isteku roka za podnošenja programa privatizacije i početnog bilansa, a stavom 2. je propisano da program privatizacije i početni bilans preduzeća Agencija za privatizaciju može odobriti ili vratiti preduzeću radi ispravke ili dopune ili odbiti, dok je stavom 3. istog člana Zakona propisano da ako se nadležna agencija ne izjasni o podnesenom programu privatizacije i početnom bilansu u roku iz stava 1. ovog člana smatra se da je program privatizacije i početnog bilansa preduzeća za privatizaciju odobren.

Odredbom člana 2. stav 1. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine Federacije BiH“, br. 45/99) propisano je da se ovom Uredbom uređuje upis nekretnina koje se privatiziraju, upis državne svojine na tim nekretninama, upis nosioca prava korištenja i raspolaganja tim nekretninama, kao i druga prava provođenja programa privatizacije i njihovog uvođenja u promet i iskorištavanje u skladu sa zakonom. U stavu 2. istog člana je propisano da se pod upisom iz stava 1. ovog člana smatra uknjižba, predbilježba ili zabilježba u javnim knjigama nekretnina i prava vlasništva na nekretninama radi pripreme provođenja privatizacije, kao i radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist kupca u postupku privatizacije. Odredbom člana 5. iste Uredbe propisano je da se upis nekretnina vrši po prijedlogu zainteresiranog pravnog lica na osnovu isprave podobne za upis prava vlasništva-raspolaganja, korištenja i drugih prava, dok je odredbom člana 7. Uredbe propisano da se uz zahtjev za utvrđivanje prava vlasništva-raspolaganja-korištenja i drugih prava na nekretnini ili dijelu nekretnine prilaže: zemljišno-knjižni izvadak ili izvod iz katastra nekretnina za zemljišno-knjižne čestice na koje se polaže pravo, kopija katastarskog plana za katastarske čestice na koje se polaže pravo, upravni akti i drugi dokazi na osnovu kojih se može na nesumnjiv način utvrditi pravo vlasništva-korištenja i/ili raspolaganja podnosioca zahtjeva. Odredbom člana 8. Uredbe je propisano da će Službe općinskog načelnika nadležne za katastar nakon provedenog postupka donijeti odgovarajući upravni akt kojim će identificirati nekretninu, konstatirati da se ona nalazi u državnom vlasništvu i identificirati korisnika, te na osnovu toga odlučiti o promjenama u katastarskom

operatu i uplanjenju objekata, o upisu državnog vlasništva nekretnina koje se privatiziraju i o brisanju tereta upisanih u javne knjige za te nekretnine izuze tereta-prava trećih lica zasnovanih u skladu sa Zakonom o vlasničko-pravnim odnosima („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/98).

Na osnovu člana 13. Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige („Službene novine Federacije BiH“, br. 45/99) Federalni ministar prostornog uređenja i okoliša u saradnji sa Federalnim ministrom pravde i direktorom Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove je donio Uputstvo o sprovođenju uredbe o upisu nekretnina u javne knjige („Službene novine Federacije BiH“, br. 45/99), gdje je u članu 1. Uputstva propisano da se po odredbama ovog uputstva vrši utvrđivanje prava na nekretninama (osim na stanovima na kojima postoji stanarsko pravo), upis u katastar zemljišta i uknjižba nekretnina i utvrđenih prava na njima u zemljišnim knjigama na ime pravnih lica iz člana 2. stav 1. Uredbe koja su dana 05.04.1992.godine bili savjesni posjednici tih nekretnina, a do toga dana nekretnine i prava na njima stekli pravnim poslom, administrativnim prenosom, građenjem ili odlukom suda, pod uslovom da je zemljište državno vlasništvo. Članom 7. Uputstva je propisano da se zahtjev za utvrđivanje prava na nekretninama, upis nekretnina u katastar zemljišta i uknjižbu nekretnina i prava na njima u zemljišne knjige podnosi službi za upravu općinskog načelnika nadležnoj za imovinsko-pravne poslove koja koordinira rad ostalih službi uprave općinskog načelnika u pripremi i donošenja akata podobnih za provođenje promjena u katastru zemljišta i uknjižbu nekretnina i utvrđenih prava na njima u zemljišnim knjigama te po službenoj dužnosti podnosi prijedlog zemljišno-knjižnom uredu za uknjižbu nekretnina i prava na njima uz dostavljanje potrebne dokumentacije za tu svrhu.

Imajući u vidu navedeno proizilazi da je prvostepeni sud prema utvrđenom činjeničnom stanju (čija se pravilnost i potpunost prema odredbi člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ne može pobijati zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke), u konkretnoj upravnoj stvari, pravilno cijenio da su prvostepeni, a i tuženi organ, u konkretnoj upravnoj stvari pogrešno cijenili ispunjenost citiranih uvjeta iz člana 264. tačka 1. Zakona o upravnom postupku za oglašavanje spornog rješenja Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, ništavim, pogrešno cijeneći da je ovo rješenje doneseno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku. Ovo iz razloga što iz priloženih dokaza jasno proizilazi da je prvostepeni sud pravilno cijenio da je bivša Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica prilikom donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine shodno citiranim odredbama Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, Uputstva o sprovođenju uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, kao tada važećih materijalnih propisa koji regulišu konkretnu upravnu oblast, bila nadležna za postupanje po predmetnom zahtjevu pravnog prednika tužitelja od 24.11.1999. godine (sa dopunom od 04.01.2000. godine) za upis predmetnih nekretnina u javne knjige, a imajući u vidu da je pravni prednik tužitelja uz predmetni zahtjev dostavio svu relevantnu (pobrojanu) dokumentaciju propisanu članom 7. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, a iz čije sadržine jasno proizilazi da je pravni prednik tužitelja titular prava korištenja i savjestan posjednik predmetnih nekretnina od 1974. godine, te da je iste stekao valjanim pravnim poslom (Ugovorom o kupoprodaji od 18.03.1974. godine, zaključenim sa Općinom Zenica). Osim toga prvostepeni sud je na temelju citirane dokumentacije i pravosnažnog rješenja Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona od 06.04.2000. godine (kojim se odobrava Program

privatizacije preduzeća „Zenicatrans prevoz putnika“ d.d. sa p.o. Zenica, od februara 2000. godine i Početni bilans preduzeća sačinjen na dan 31.12.1999. godine, sa ukupnom vrijednošću kapitala u iznosu od 6.246.435,00 KM), pravilno cijenio da je pravni prednik tužitelja u pripremi za privatizaciju, budući da su isti dostavljeni nadležnoj Kantonalnoj agenciji za privatizaciju dana 29.02.2000. godine, tj. prije donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine, u skladu sa citiranim odredbama Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava nad nekretninama u postupku privatizacije, te da je shodno toj relevantnoj činjenici navedena Uprava rješavala o upisu prava raspolaganja na predmetnim nekretninama u okviru nadležnosti propisanim citiranim odredbama Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, kao i odredbama Uputstva za sprovođenje upisa nekretnina u javne knjige.

Imajući u vidu navedeno, neosnovani su navodi zahtjeva da navedena Uprava nije bila nadležna za upis prava raspolaganja na predmetnim nekretninama, već Općinsko vijeće Općine Zenica, te da je predmetni zahtjev za upis prava raspolaganja na istim podnesen radi kreditnog zaduženja (od 300.000,00 KM, na rokom vraćanja od 2 godine) i upisa prava hipoteke na navedenim nekretninama, u svrhu pribavljanja dodatnih finansijskih sredstava, budući da iz sadržine predmetnog zahtjeva i priložene dokumentacije, jasno proizilazi da se istim traži upis prava na predmetnim nekretninama u javne knjige u skladu sa citiranim odredbama Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije i Uputstva za sprovođenju Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, te da je uz isti, kao što je naprijed navedeno, dostavljena sva relevantna dokumentacija na kojoj tužitelj temelji takav zahtjev, a kako je to pravilno cijenio i prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude.

Također neosnovani su navodi zahtjeva da je rješenjem Općine Zenica, broj: 01-023-23/98 od 27.01.1998. godine, o izmjeni rješenja Skupštine Opštine Zenica broj: 11/2-473-13/81 od 29. jula 1981. godine negativno riješeno o zahtjevu pravnog prednika tužitelja za ispravku greške u navedenom rješenju od 29.07.1981. godine, budući da iz sadržine navedenog rješenja jasno proizilazi da navedeno rješenje od 29.07.1981. godine nije moglo biti provedeno u zemljišnoj knjizi zbog neslaganja površine na parceli označenoj kao k.č. 1112/2, koja je u zemljišnoj knjizi za naznačenu parcelu utvrđena u površini od 2.285 m², a u rješenju je greškom navedena površina od 7.582 m², zbog čega pravni prednik tužitelja nije ni imao pravni interes da pobija navedeno rješenje, budući da je stvarna površina predmetnih nekretnina o kojima je rješavano spornim rješenjem od 27.03.2000. godine identična sa navedenom površinom od 2.285 m².

Zbog svega navedenog ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje (kojima se prigovara da je prvostepeni sud pogrešno ocijenio sve dokaze u spisu, na način da se u konkretnom upravnom sporu samo raspravljalo o tome da li je pravni prednik tužitelja privatiziran ili ne i na koji način je prenešeno pravo vlasništva zgrade Autobuske stanice u Zenici, te da li se u vrijeme donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine pravni prednik tužitelja pripremao za proces privatizacije predmetnih nekretnina, kao i da je sporno rješenje od 27.03.2000. godine doneseno nezakonito, zbog nepostupanja u dobroj vjeri donositelja tog rješenja van zakonskih okvira, uz pogrešnu primjenu odredbi Zakona o privatizaciji i Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, te da je predmetni ugovor o kupoprodaji od 18.03.1974. godine nepotpisan i neovjeren, te da kao takav ne može biti relevantan za odlučivanje u konkretnoj upravnoj stvari), ocijenio neosnovanim, iz razloga što ih je već pravilno cijenio prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude, u skladu sa odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima, a koje razloge kao valjane u cijelosti prihvata i ovaj Sud, pravilno cijeneći da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi iz člana

264. tačka 1. Zakona o upravnom postupku za oglašavanje rješenja ništavim i pravilno cijeneći da se eventualne nezakonitosti rješenja ne mogu otkloniti oglašavanjem rješenja ništavim, već primjenom redovnih ili vanredno pravnih lijekova, a što je podnositelj zahtjeva propustio učiniti budući da nije osporavao pravilnost i zakonitost rješenja od 27.03.2000. g. koje mu je, prema stanju upravnog spisa, dostavljeno nakon donošenja istog.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.